

О друзіх зичливиho друкарях, що книги друкують

Климентій Зиновіїв

З давніх часов приповість тая то пробуваєт:
не мій собі сто коп, як сто другов, — повідаєт.
Бо сто коп, як то мовять, гроші — слина,
а друзі не забудуть, як якая година,
Ховай, боже, пригоди, аж так тобі помогуть
і подадуть рятунку, як котрії ізмогуть.
Прото треба із всіми по-друзькій пробувати
і всіми силами їх ласки запобігати.
Бо хто не хочет людям людськості виявляти,
того і в пригоді мало будуть рятувати.
Кгди мовять не імай ся хто-кольвек за пригоду,
не дай, боже, кождому, аж будет мить свободу.
Зачим, прошу вас, з всіми приязливе живіте
і друг за друга еще і богу ся моліте,
А вас бог, яко отець синов, будет любити
і од всяких напастей всегда станет хранити.